

List Svatého otce Františka předsedovi Papežské rady pro novou evangelizaci před blížícím se Mimořádným jubileem milosrdenství

Ctihodnému bratru, arcibiskupu Rinu Fisichellovi, předsedovi Papežské rady pro novou evangelizaci

S blížícím se Mimořádným jubileem milosrdenství se chci zaměřit na několik otázek, které, jak věřím, vyžadují zvláštní pozornost, aby oslava Svatého roku byla pro všechny věřící příležitostí ke skutečnému setkání s Božím milosrdenstvím. Toužím po tom, aby se tento rok stal dobou živé zkušenosti s blízkostí Otce, jehož něhu je možné téměř hmatatelně vnímat, a tak aby se posilovala víra každého věřícího a on o tom dokázal ještě účinněji vydávat svědectví.

Mé myšlenky se především obracejí ke všem věřícím, kteří zakusí milost tohoto Svatého roku – ať už ve své diecézi, nebo jako poutníci do Říma. Toužím po tom, aby se ke každému z nich dostaly odpustky související s tímto Svatým rokem jako skutečný projev Božího milosrdenství, vycházejícího každému vstříc s tváří Otce, který přijímá a odpouští a úplně zapomíná na spáchaný hřích. K tomu, aby věřící mohli tyto odpustky zakusit a obdržet, musejí jako projev své hluboké touhy po skutečném obrácení vykonat krátkou pout' ke Svaté bráně, jež se má otevřít v každé katedrále a v kostelech stanovených diecézním biskupem a také ve čtyřech papežských bazilikách v Římě. Zároveň stanovuji, že odpustky je možné získat ve svatyních, kde je otevřena Brána milosrdenství, a v kostelech, které jsou tradičně označovány jako „jubilejní“. Je důležité, aby tato příležitost byla spojována především a zejména se svátostí smíření a se slavením eucharistie a zamyšlením na téma milosrdenství. Stejně tak bude třeba doplnit takovou slavnost vyznáním víry a modlitbou za mě a na úmysly, které nosím ve svém srdci pro dobro církve a celého světa.

Myslím dále i na ty, kdo se z nejrůznějších příčin nemohou ke Svaté bráně sami vydat, zejména na nemocné a ty, kdo jsou staří a žijí sami, takže nemohou opouštět svůj domov. Těmto všem velice pomůže, pokud budou své nemoci a trápení prožívat jako příležitost k tomu být nablízku Pánu, který nám tajemstvím svého utrpení, smrti a zmrtvýchvstání ukázal tu nejlepší cestu, jež dává bolesti a samotě smysl. Když budou tyto chvíle zkoušky prožívat s vírou a radostnou nadějí a přitom přistupovat k přijímání nebo se účastnit mše svaté a společné modlitby, a to i prostřednictvím nejrůznějších sdělovacích prostředků, mohou tak i oni získat odpustky tohoto Svatého roku. Mé myšlenky se obracejí rovněž k vězňům, jejichž svoboda je omezena. Rok milosrdenství byl vždy také příležitostí k velké amnestii, která se má týkat těch, kdo si sice zaslouží trest, ale zároveň jsou si vědomi spáchané nespravedlnosti a upřímně si přejí zapojit se znovu do společnosti a být pro ni skutečným přínosem. Kéž se jich všech konkrétním způsobem dotkne milosrdenství Otce, který chce být nablízku každému, kdo jeho odpuštění nejvíce potřebuje. Tito lidé mohou získat odpustky ve vězeňských kaplích a vždy, když s myšlenkou na Otce a modlitbou k němu přejdou přes práh své cely, kéž jim to připomene průchod Svatou branou, neboť Boží milosrdenství, které dokáže proměnit srdce, může také proměnit mříže a z pobytu za nimi učinit zkušenost svobody.

Prosil jsem, aby církev v tomto Roce milosrdenství znovu objevila bohatství skryté ve skutcích duchovního i tělesného milosrdenství. Zkušenost s milosrdenstvím lze totiž nejlépe poznat právě prostřednictvím konkrétních projevů, jak nás to učil i Ježíš. Vždy, když některý věřící osobně vykoná jeden či více z těchto skutků, bezpochyby tak získá i odpustky spojené s tímto Svatým rokem. S tím je spojen také příkaz žít podle milosrdenství a tak obdržet milost

úplného a naprostého odpuštění z moci Otcovy lásky, která nikoho nevyjímá. Odpustky Svatého roku se tím naplní a stanou se vlastním plodem události, kterou je třeba slavit a prožívat s vírou, nadějí a láskou.

Odpustky spojené s Rokem milosrdenství lze dále získat i pro zemřelé. Jsme s nimi spojeni svědectvím víry a lásky, které nám předali. Když na ně tedy pamatujeme při slavení eucharistie, můžeme se za ně také v nezměrném tajemství společenství svatých modlit a prosit, aby milosrdná tvář Otcova osvobodila každého z nich od všech pozůstatků viny a přijala je do nekonečné blaženosti.

Jedním z nejzávažnějších problémů naší doby je bezpochyby proměna vztahu k životu. Šíří se mentalita, která vede k tomu, že se vytrácí osobní i společenská citlivost k přijetí nového života. Drama potratu prožívají někteří jen povrchně, jako by si neuvědomovali nesmírné škody, které působí takový čin. Mnozí další sice tento skutek vnímají jako prohru, jsou ale přesvědčeni, že nemají jinou možnost. Myslím zejména na všechny ženy, které se uchýlily k potratu. Jsem si dobře vědom toho, že je k takovému rozhodnutí vedl velký tlak. Vím také, že prožívají těžkou existenční i mravní zkoušku. Setkal jsem se s řadou žen, které ve svém srdci nosí šrám tohoto mučivého a bolestného rozhodnutí. To, co se stalo, je hluboce nespravedlivé, a jen tehdy, když toto člověk plně a pravdivě pochopí, nemusí ztrácet naději. Boží odpuštění nelze upřít nikomu, kdo činí pokání, a zejména když přistupuje ke svátosti smíření s upřímným srdcem, aby se usmířil s Otcem. Také z tohoto důvodu jsem se rozhodl, bez ohledu na veškerá opačná ustanovení, svěřit všem kněžím po dobu Roku milosrdenství pravomoc udělit rozhřešení od hříchu potratu těm, kdo ho vykonali a kdo s kajícím srdcem usilují o odpuštění. Ať se kněží na tento veliký úkol připraví a dokážou ho konat slovy vyjadřujícími skutečné přijetí, doplňují je zamyšlením, které přiblíží závažnost spáchaného hříchu, a ukazují kajícím cestu pravého obrácení, skrze něž mohou získat skutečné a štědré odpuštění od Otce, který svou přítomností všechno obnovuje.

Závěrečná úvaha se týká věřících, kteří se z nejrůznějších důvodů rozhodli navštěvovat kostely spravované kněžím z Bratrstva svatého Pia X. Tento Rok milosrdenství nikoho nevyklučuje. Někteří spolubratři biskupové z nejrůznějších míst mě zpravili o jejich dobré víře i svátostné praxi, ale také o jejich nesnadné situaci z pastoračního hlediska. Důvěřuji tomu, že v blízké budoucnosti bude nalezeno řešení, jak obnovit plné společenství s kněžím a představenými bratrstva. Do doby, než se tak stane, a veden potřebou péče o dobro těchto věřících, ze svého vlastního rozhodnutí stanovuji, že ti, kdo během Roku milosrdenství vyhledají kněze náležející k Bratrstvu svatého Pia X., aby přijali svátost smíření, přijímají rozhřešení svých hříchů platně a dovoleně.

S důvěrou v přímluvu Matky milosrdenství svěřuji přípravy tohoto mimořádného roku do její ochrany.

Dáno ve Vatikánu 1. září 2015

FRANTIŠEK